

[Udenrigsministeren]

henhold til lov nr. 488 af 14. september 1977 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

Ifølge cirkulæret kan tilskud til private virksomheder kun ydes, såfremt der er tale om oprettelse af ekstraordinære praktik- og lærepladser, det vil sige ansættelsesforhold, som ellers ikke vil kunne forventes at blive indgået af virksomheden. Eleverne/lærlingene må således ikke erstatte allerede ansat personale. Tilskuddet ydes med 10 kr. pr. arbejdstime inden for normal arbejdstid under elevens/lærlingens ophold i virksomheden. Der kan maksimalt ydes i alt 15.000 kr. pr. ansættelsesforhold, der normalt skal omfatte et fuldt uddannelsesforløb på 2-4 år.

På denne baggrund er det klart, at der er tale om en uddannelsesmæssig foranstaltning. De private virksomheder, der modtager de nævnte tilskud, vil ikke få en konkurrencemæssig fordel, over for virksomheder af lignende art i de øvrige EF-medlemsstater, ligesom støtten ikke vil påvirke samhandelen. Derfor er ordningen efter regeringens opfattelse ikke i strid med EF-forbuddet mod statsstøtte.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (10/2 78) af:

Wilhelm (VS):

»Hvilken beføjelse har ligningsrådet til at foretage afstemning om, hvorvidt gældende skattelove skal overholdes eller ej?«

(Spm. nr. 469.

Begrundelse.

Selskabsskattelovens § 12 siger ikke, at danske datterselskaber af multinationale selskaber kan sættes i skat efter et skøn. Den siger som bekendt, at sådanne selskaber skal sættes i skat efter et skøn.

Retningslinjerne for dette skøn er præciseret: til selskabets skattepligtige indkomst skal henføres den fortjeneste, som selskabet må antages at ville have opnået, hvis selskabet havde været et uafhængigt foretagende. Der er således ikke tale om rent vilkårlige skøn.

På den baggrund kan det undre, at ligningsrådet på sit møde den 31. januar 1978 foretog en afstemning om statsskattedirektoratets indstilling om forhøjelse af den skatte-

pligtige indkomst for BP, Esso, Chevron og Texaco for indkomståret 1976.

I realiteten blev det jo nemlig en afstemning om, hvorvidt den gældende lov skal overholdes eller ej.

Det er klart, at ligningsrådet må være beføjet til at tage stilling til de retningslinjer, statsskattedirektoratet vil lægge til grund for sit skøn. Men det er ganske øjensynlig ikke dem, man stemte om.

Til Politiken for den 1. februar 1978 siger medlem af ligningsrådet Ib Stetter: Det er helt urimeligt, at skattevæsenet skal have lov til at skønne om virksomhedernes avancer. Og til Børsen samme dag siger han: Jeg er rystet. Jeg vil under ingen omstændigheder være med til, at skatteydere, der afleverer regnskaber, bliver skønsmæssigt ansat – uden begrundelse.

Det er klart, at Ib Stetter ikke bryder sig om skønsmæssig ansættelse. Det er naturligvis hans ret at arbejde på at få loven ændret. Men nu siger altså den gældende lov, at der skal foretages en skønsmæssig ansættelse. Spørgsmålet er, om det så er et ligningsrådsmedlems ret at bruge denne post til at forsøge at få en vedtagelse om, at loven ikke skal overholdes.

Besvarelse (17/2 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Ligningsrådet har – naturligvis – ingen beføjelse til at foretage afstemning om, hvorvidt gældende skattelove skal overholdes eller ej.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at det kan undre, at ligningsrådet på sit møde den 31. januar 1978 foretog en afstemning om statsskattedirektoratets indstilling om forhøjelse af den skattepligtige indkomst for BP, Esso, Chevron og Texaco for indkomståret 1976. Det anføres, at det jo i realiteten blev en afstemning om, hvorvidt den gældende lov skal overholdes eller ej.

I landsskatteretslovens § 3 er det bl. a. bestemt, at ligningsdirektoratet – nu statsskattedirektoratet – skal undersøge rigtigheden af de foretagne ansættelser såvel for den løbende ligning som for de tidligere ligninger. Anser ligningsdirektoratet en ansættelse for urigtig, kan direktoratet enten bemyndige vedkommende skatteråd til at ændre ansæt-